

VIATA CRESTINA

Nr. 2 (410)

Anul XI (2020)

12 Ianuarie

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IASI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica după Botezul Domnului

Smerita cugetare

Odată ce legea este sfântă, este sfântă și căsătoria.

SFÂNTUL CLEMENT ALEXANDRINUL

Pr. Vasile GORDON | Sursa: doxologia.ro

Boboteaza amintește nu numai de evenimentul sfânt de la Iordan care marchează începutul predicii Mântuitorului ce va umple lumea de lumină, ci și de botezarea catehumenilor (noii convertiți dintre iudei și neamuri), în primele secole creștine.

Se știe că până în jurul anului 375 Crăciunul și Boboteaza se prăznuiau împreună, la 6 ianuarie. Totodată, că noii convertiți nu erau botezați numai la Paști, ci și la Crăciun și Bobotează. De aceea se cântă „Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat...”, la Sfânta Liturghie, în loc de „Sfinte Dumnezeule...”. Și fapt revelator, la botez catehumenii erau îmbrăcați în haine albe, pe care le purtau apoi o săptămână, din care pricină se numeau și „luminați”.

Botezul Domnului și al catehumenilor aminesc, totodată și de Botezul nostru, al fiecăruia. Și noi ne numim, în consecință, luminați, pentru că suntem purtători ai luminii harului Sfântului Botez. Căci am serbat Crăciunul, Tăierea Împrejur a Domnului și Boboteaza, participând la Sfânta Liturghie; ne-am spovedit și ne-am împărțășit; am sărutat Icoana Nașterii Domnului; am colindat și am ascultat colinde; am fost binecuvântați prin stropire cu aghiasmă mare, noi și casele noastre. Gustăm, în aceste zile (până în 14 ianuarie, la odovania sau încheierea praznicului Bobotezei) din aghiasma mare, luăm anafură etc.

Dar să fim atenți și să nu ne amăgim cumva: suntem, oare, cu adevărat luminați, sau, după trecerea zilelor de praznic, ne întoarcem la vechile, necreștinești, necuviincioasele purtări, însoțite de scufundări în prea multele griji pământene, cu fețele întunecate, cu leneviri și delăsări, cu vorbe necugetate, cu „punerea în cui a creștineștii haine luminate a Botezului și îmbrăcarea „salo-petei” ateisto-comuniste liber-cugetătoare?

Să nu uităm (mai mult, să fim fericiți!) că suntem ortodocși, binecuvântați dreptei credințe, nu beneficiarii unei religii oarecare. Să nu uităm de sfintele și frumoasele slujbe la care am participat, căci viața liturgică este însăși respirația noastră duhovnicească, cultul ortodox fiind, după mărturia teologului rus Sergiu Bulgakov, ceva unic în creștinătatea întregă.

Foto: Basilica.ro / Raluca Ene

Viața Bisericii

Proclamarea anului omagial și comemorativ 2020

In Patriarhia Română anul 2020 a fost proclamat ca Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români.

Conform basilica.ro, momentul solemn a fost precedat de Sfânta Liturghie oficiată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. După slujba de Te Deum și citirea Actului de proclamare a Anului omagial și comemorativ 2020, Părințele Patriarh Daniel a expus principalele motive care au dus la omagierea familiei creștine și a filantropilor ortodocși români în 2020.

Familia creștină trăiește într-o lume confuză din punct de vedere spiritual

„Proclamarea anului 2020 ca Anul omagial al pastorației părinților și copiilor urmărește evidențierea reperelor biblice și patristice privitoare la pastorația părinților și copiilor precum și sublinierea rolului educației creștine în societatea contemporană”, a evidențiat Preafericirea Sa.

Icoana emblematică a anului omagial 2020, a adăugat Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, este Icoana Sfinților Părinți Ioachim și Ana și a fiicei lor, Fecioara Maria. Preafericirea Sa a afirmat apoi că „familia este binecuvântare și icoană a iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate”.

Totodată, Patriarhul României a atras

atenția asupra pericolelor la care este expusă familia creștină în zilele noastre.

„În societatea contemporană familia creștină trăiește într-o lume confuză din punct de vedere spiritual, fiind confruntată adeseori cu multiple provocări și crize precum sărăcia, migrația, șomajul, alcoolismul, drogurile, depresia, divorțul și nesiguranța zilei de mâine”.

Ca soluție la această criză, Părintele Patriarh Daniel îndemnat la afirmarea cu tărie a sfințeniei căsătoriei, solidarității în familie și între familii, demnității maternității, a paternității, a filiației și a fraternității ca daruri ale iubirii lui Dumnezeu”.

Individualismul materialist își face simțită tot mai mult prezența

„Proclamarea anului 2020 ca Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români are ca scop identificarea și promovarea exemplului celor care de-a lungul timpului au susținut spiritual și material activitatea social filantropică a Bisericii Ortodoxe Române precum și evidențierea rolului filantropiei creștine astăzi ca lucrarea pastorală misionară a Bisericii”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

„Astăzi, Biserica Ortodoxă Română contribuie în mod sistematic și substanțial la alinarea suferințelor oamenilor atât prin lucrarea liturgică, duhovnicească și pastorală, cât și prin lucrarea de asistență socială și filantropică”, a încheiat Preafericirea Sa.

Căsătoria este ca o excursie cu mașina

Viața de familie

Claudiu BALAN

Sursa: www.ortodoxiatinerilor.ro

Multe râuri de cuvinte s-au scris despre frumusețea și taina căsătoriei și multe râuri de rugăciuni s-au vărsat pentru apărarea acesteia, însă și mai multe râuri de lacrimi au curs de pe urma înțelegerii greșite a căsătoriei din partea oamenilor, de aceea vom scrie și noi că, poate-poate vom mai găsi pe cineva pe cale care să aibă urechi de auzit și inimă de împlinit.

Căsătoria se aseamnă cu călătoria a doi îndrăgostiți care pleacă într-o excursie. Înainte de a pleca la drum, cei doi pregătesc **bagajele** din timp, pentru a lua cu ei toate cele trebuincioase. Mașina trebuie să fie alimentată cu **combustibil**, complet funcțională și curată. Cei doi porumbei ai iubirii se odihnesc bine înainte de plecare și își planifică esențialul excursiei cu multă bucurie.

Tot așa facem și când ne înhămam pe drumul căsătoriei. Viitorii soți se pregătesc cât mai bine, se curată de toate patimile, se „încarcă” cu mult entuziasm, își fac toate planurile împreună, pentru că amândoi vor deveni un trup când vor porni la drum, adică vor merge cu aceeași mașină.

Odată stabilită ținta excursiei toată frumusețea călătoriei va depinde de relația dintre cei doi soți și cum se vor raporta la peisajele ce le vor ieși în cale.

Astfel pomiți la drum, vedem bine că mașina nu are decât **un singur volan**, prin urmare un singur șofer, deci nu poate conduce decât unul din cei doi soți, altfel mașina ar intra cu siguranță în copac sau în alți participanți la trafic dacă amândoi ar încerca să conducă în același timp.

Tot așa și Dumnezeu a lăsat în căsătorie ca **bărbatul să fie cap familiei** și să o conducă după legile Sale. Așa cum șoferul conduce după niște reguli bine determinate din codul rutier pentru a nu păți vreun accident, tot așa și bărbatul trebuie să-și conducă familia după „regulile” lui Hristos, ca să nu fie în pericol familia, și să nu se abată necazuri asupra lor.

Din această orânduire a lui Dumnezeu, se pare că nici femeia și nici bărbatul nu înțeleg prea bine cum stau lucrurile. Adesea femeia zilelor noastre vrea să conducă și ea, vrea și ea să fie șofer deși nu i s-a dat carnet de conducere în familie. De aici necazuri cât cuprinde.

Nici bărbații nu s-au lăsat mai prejos, înțelegând și ei de-a-ndoaselea ceea ce au de făcut, astfel aducând necazuri și mai mari căsătoriei. Ei

cred că a fi conducătorul familiei este un privilegiu când, de fapt, să fii cap soției și familiei tale este o **responsabilitate**. Nu înțeleg că vor da socoteală pentru cum își conduc familia, nu înțeleg că Hristos le-a dat o sarcină cu răspundere deosebită. Așa cum șoferul este responsabil de viața pasagerilor pe care îi transporta în mașină tot așa și bărbatul este responsabil de viața și mântuirea soției sale și a copiilor ce se ivesc pe cale. Mare lucru este acesta, înfricoșător așa putea spune. Toți bărbații căsătoriți vor răspunde la judecată de cum și-au condus familiile spre mântuire. Iar Judecătorul nu primește mită, și nici contestație nu se face la judecată. Sa, precum facem noi în lumea această! Cine are minte să ia aminte!

În căsătorie soțul face echipă cu soția

Știind acestea, am fi tentați acum să credem că rolul femeii este minimizat în comparație cu al bărbatului, ceea ce nu este deloc așa, pentru că nu degeaba a dat Dumnezeu bărbatului (**pilotul**) ajutor pe femeie (**copilotul**).

Pilotul de mașină se consultă întotdeauna cu copilotul său și lucrează amândoi numai în echipă. Tot ceea ce face pilotul influențează copilotul și invers. Copilotul are hartă cu traseul pe care trebuie să meargă și îl ghidează pe pilot ori de câte ori este nevoie pe drumul cel bun. Deci soția veghează ca soțul să nu se abată de la drumul mântuirii. Și mai veghează la ceva: ca nu cumva pilotul să încalce regulile de circulație, punându-le în pericol viețile și mașina cu care călătoresc și cu care trebuie să ajungă la destinație.

Așa și în căsătorie soțul face echipă cu soția. **Soția este atentă ca soțul să se țină de poruncile lui Hristos și să nu le încalce**. Are dreptul și obligația aceasta. Atenționarea trebuie făcută însă cât mai din timp, cu blândețe și fermitate totodată, așa cum un șofer trebuie atenționat din vreme pentru a face manevrele de evitare fără bruscări periculoase. Și, cu cât copilotul este mai atent și mai dedicat rolului său, cu atât pilotul conduce mai bine și mai sigur. Cu cât jocul lor de echipă va fi mai bun și mai unit, cu atât călătoria va fi mai frumoasă și mai sigură.

Așa se întâmplă și în căsătorie. Cu cât femeia este mai dedicată rolului de soție și mamă, cu atât bărbatul va fi un pilot de familie mai bun, adică un soț și un tată mai bun. Și cu cât vor conviețui mai bine, cu atât dragostea lor va fi mai profundă, mai curată și mai rodnică.

Tot aici este de știut că șoferul, ori de câte ori

încalcă o regulă de circulație, pune la fel de mult viața pasagerilor în pericol precum pe a sa. Așa se întâmplă și în familie cu bărbatul nechibzuit, ce nu ascultă de poruncile lui Hristos. Pune mântuirea soției sale și a copiilor săi în pericol. Și, Doamne ferește, de vreun accident grav, că, deși suferă toți cei din mașină, șoferul este cel care va ispăși pedeapsa după răspunderea care i s-a și dat. Totuși să ne vedem mai departe de excursie...

Căsătoria este o excursie cu mașina până la porțile Raiului

Pe drumul acesta până la destinația finală, deși călătorii noștri vor da și de **obstacole neprevăzute**, poate se vor și abate câte un pic de la drum, totuși vor întâlni foarte multe **priveliști frumoase**, vor vedea împreună lucruri pe care singuri nu le-ar fi văzut, vor împărți împreună toate aceste bucurii ce au menirea să îi aproprie și mai mult. Deși peisajele au menirea de a le desăvârși dragostea și mai mult la bine, iar gropile și șoselele greu de abordat au scopul de a-i uni și mai mult la rău, totuși, dacă nu există o colaborare bună între soți, aceștia nu vor învăța nimic nici din una nici din alta, devenind egoiști și renunțând la celălalt pentru sine. Așa se face că la unele familii, oricât de multe lucruri frumoase ar rândui Dumnezeu în cale, din pricina soților care nu se înțeleg, toată frumusețea excursiei se pierde cu cearta și învrăjbirea. Practica ne confirmă lucrul acesta de vreme ce sunt atâția șoferi supărați mereu pe trafic deși erau plini de entuziasm când au intrat în șoferie, așa cum sunt și mulți soți supărați pe viață deși erau plini de vise și speranțe frumoase când au intrat în căsătorie. Curios lucru că, odată cu creșterea numărului de accidente în traficul rutier crește și numărul de divorțuri în familie. Să fie vreo legătură între acestea oare? Vom vedea în continuare...

Care sunt cauzele cele mai întâlnite pentru care se întâmplă **accidente mortale**? Desigur, viteza, neacordarea de prioritate, conducerea sub influența alcoolului și oboseala pronunțată a șoferilor. Să vedem acum cum stau lucrurile în planul familiei. **Divorțurile**, adică accidentele de moarte ale dragostei dintre soți, se întâmplă adesea din pricina vitezei și superficialității soților cu care vor sa treacă prin viață. Altă cauză ar fi neacordarea de iubire părinților, fraților, vecinilor și tuturor participanților la traficul vieții acesteia, iubire care este prioritară după cum spun „regulile” lui Hristos. Alte cauze ar fi conducerea familiei sub influența patimilor și, nu în ultimul rând, oboseala... oboseala sufletească datorată alergării soților după deșertăciunile lumii. Așa rămân soții fără trezvie (n.n. *tezire*) duhovnicească și se ciocnesc de... divorțuri.

Cu toate acestea, sunt și șoferi care ajung fericiți cu familiile lor la destinația finală a excursiei. Aceștia sunt cei care au urmat poruncile lui Hristos și care și-au luat ca Izbăvitor din toate încercările călătoriei. Bucuria celor doi soți li se face atunci și mai mare, după cum le-a fost purtarea pe tot drumul: răbdare, blândețe, afecțiune, jertfire de sine și toate celelalte ramuri ale iubirii. Un lucru ar mai fi de adăugat, anume că, deși codul rutier este perfectibil, **legile lui Hristos sunt desăvârșite**. Legile lui Hristos pot fi împlinite numai cu Hristos și lângă Hristos, iar asta înseamnă că avem mereu un ajutor de nădejde în persoana Lui. **Dumnezeu e mereu lângă noi, orice excursie am face, numai să vrem să ne consultăm cu El**. Căsătoria este o excursie cu mașina până la porțile Raiului. Fericiți sunt cei care au înțeles aceasta! Așadar... Drum bun!